

LAMBORELLE, Paul (Lokeren 9 juli 1871 – Mechelen 1 mei 1943).

Kwam als sociaal voelend arts met de steun van de liberale werkliedenbeweging in de politiek. Met een volksgezind en vooruitstrevend programma dat ook aandacht had voor de Vlaamse verzuchtingen, werd Lamborelle in 1912 tot volksvertegenwoordiger voor Mechelen verkozen. Hij bleef tot aan zijn dood bijna onafgebroken parlementslid (afwisselend volksvertegenwoordiger en senator). In het parlement was hij een van de spreekbuizen van het **Liberaal Vlaams Verbond**. In 1919 steunde hij als enige liberaal de **Interpellatie van de drie Van's**. In 1922 was hij een van de zes Vlaamse liberale Kamerleden die voor de gedeeltelijke verneerlandiging van de Gentse universiteit stemden (**onderwijs**).

Lamborelle bleef zich ook inzetten voor meer sociale rechtvaardigheid. Hij was actief in tal van sociale en arbeidsrechtelijke organisaties en in de liberale mutualistische beweging. Overtuigd van de noodzaak van een liberaal syndicalisme behoorde hij in 1920 samen met onder meer Edward Pecher, dr. Van Cauteren en **Jan Persoons** tot de stichters van de overkoepelende liberale vakbond, de **Algemene Centrale van Liberale Vakbonden van België (ACLVB)**. Een paar jaar later werd hij er voorzitter van; hij bleef dit tot aan zijn overlijden.

LUC PAREYN